

Tâhâ Sûresi 124-125. Âyetleri Zikir

Bismillâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdü lillâhi rabbil-âlemîn. Ves salâtü ve's-selâmu alâ seyyidil evvelîne vel âhirîn, taciru usune ve tabibi gulubine ve üs-vetinel haseneti muhammedenil-mustafâ ve ala âlihî ve sahibihî vemen tebiî bi ihsânin ec-maîn tayyibine tahirin. Emma ba'd:

Aziz ve muhterem, sevgili kardeşlerim. Allahu Teâlâ hazretleri Kur'ân-ı Kerîm'inin 16. Cüzünde Tâhâ sûresinin 124. Âyet-i Kerîme-sinde buyuruyor ki:

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا
وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى قَالَ رَبِّ لِمَ
1حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا

Allahu Teâlâ hazretleri bildiriyor ki bu âyet-i kerîmelerde.

Men ağrada an zikrî. Benim zikrimden kim yüz çevirirse, yani vazgeçerse. Ona bakmazsa, onu yapmazsa, ona kulak vermezse, ona tâbi olmazsa, yan çizerse.

¹ 20/Tâhâ, 124-125.

Feinnelehu maişeten danka. Onun için sıkıntılı bir hayat olur, olacaktır veyahut.

Ve nahşuruhu yevmel kıyameti ağma. Ve kıyamet gününde de biz onu, benim zikrimden yüz çeviren bu kâfir, münkir, müşrik kulu âmâ olarak haşredeceğim. O, o zaman diyecek ki;

a. Ayetlere Yüz Çevirmek

Kale rabbilime haşertenî âmâ. Yâ Rabbi! Sen beni niye böyle âmâ olarak, iki gözüm görmez, kör olarak âhîret gününde böyle haşrettin?

Lekat küntü basira. Ben halbuki dünyada gözleri gören bir kimseydim. Âmâ değildim dünyadayken. Niye şimdi beni böyle âmâ olarak haşrettin?

Allahu Teâlâ hazretleri ona hitabı ederek buyuracak ki:

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ
تُنْسَى وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ
بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى

Kale kezalike etetke ayatuna. Dünyadayken, aynı şekilde böyle bizim âyetlerimiz sana geliyordu.

Fe nesîtehâ. Sen o âyetleri dinlemiyordun, kulak asmıyordun. O söylenenleri unutuyordun. Kulağına girdiği halde, anladığın halde unutuyordun onları, yapmıyordun.

Ve kezalike yevme tünsa. İşte bugün de sen, şimdi aynı şekilde, aynı âkibete uğrayacaksın. Sen unutulacaksın. Rahmete mazhar olmayacaksın. Rahmeti tevzî eden melekler sana rahmet getirmeyecekler. Rahmetten mahrum kalacaksın.

Ve kezalike neczi men eşrefe. İşte biz (azîmüşşân) alemlerin Rabbi Allahu Teâlâ hazretleri günah işleyenleri böyle cezalandırırım.

Velem yüğlim bi ayati rabbihi. Mevlâsının âyetlerine inanmayanları böyle azapladırırım.

Vele azabü ahireti eşeddü ve efka. Âhiretin azabı daha şiddetli ve daha kalıcıdır.

Aziz ve muhterem kardeşlerim. Kim benim zikrimden yüz çevirirse.

Zikir; Allah'ın keliması, Kur'ân-ı Kerîm'in bir adıdır. Kim benim zikrimden yüz çevirirse demek; bir anlamda, bu bakımdan benim Kur'an'ımdan yüz çevirirse demek.

Çünkü bir âyet-i kerîmede Allah buyuruyor ki *celle celaluhu*;

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ²

Ben azîmüşşân indirdim bu zikri yani Kur'an'ı. *Ve inna lehû hafizun*. Ben onu muhafaza edeceğim, koruyacağım. Kimse dokunamayacak. Tahrif edemeyecek, bozamayacak. Unutturamayacak. Kıyamete kadar hükmü bâki olacak, buyuruyor.

b. Kur'an-ın İsimlerinden Biri Zikirdir

Yani Kur'ân-ı Kerîm'in çeşitleri isimleri vardır. Bir ismi de zikirdir. Benim zikrimden yüz çevireni ben şöyle cezalandırırım, dediği zaman Rabbimiz. Yani benim Kur'anım'dan

² 15/Hicr, 9.

yüz çeviren mânasına gelebilir. Bir de *zikir* kelime anlamı olarak hatırlama ve hatırlatma demek. Unutmamak, hatırında olmak demek.

Onun için vaizlere müzekkir derler. Yani zikir ettirici. Halka kurdurup da “Allah Allah” dedirtici mânasına değil. Hatırlatıcı mânasına. Müzekkir derler. Vaaza da zikir derler. Tezkir, hatırlatma derler. O bakımdan, aynı kökten gelen bir kelime.

Demek ki hatırlama olduğuna göre Cenâb-ı Hak bütün kullarını peygamberler göndererek eskiden bildikleri ama dünya hayatında unuttukları bazı gerçekleri hatırlatmaya mazhar ediyor. Âdem *aleyhisselam* ilk insan, ilk Peygamber. O zamandan beri hatırlatma var, ihtar var, ikaz var. Ondan sonra çeşitli peygamberler gelmiş. Sayısını Allah bilir. 124 bin rakamı dolaşüyor, daha başka rakamlar söyleniyor. Sayısını bilmiyoruz ama bildiğimiz bir şey var ki her topluluğa Allah bir haberci göndermiş. Yani habersiz bırakmamış.

c. Allah'ın Nasihatleri

Mesela ben Türkiye’de oturan bir insanım, ama beni de kader buraya sevk ediyor

ben de burada oturup koltukta sayfaları açıyorum, bir şey hatırlatıyorum. İşte bu da Allah'ın bir hatırlattırması size yani birisini vesile ediyor. Bir hatırlatma oluyor yani. Allah'ın bu hatırlatmaları nasihat demek yani.

Ey insanlar, bak siz Allah tarafından yaratıldınız. Âhiretten dünyaya gönderildiniz. Bu dünya hayatı bir imtihan yeridir. Sonra öleceksiniz, imtihan bitecek. Âhirete gideceksiniz. Allah'ın huzuruna varacaksınız. Allah'a döneceksiniz yine. Bak hatırlayın bunu, bu gerçeği siz biliyordunuz evvelce. Bu sizin bilmediğiniz bir şey değil. Bunu hatırlayın, unutmayın. Dünyaya geldik diye dünya hayatının keyifleri, zevkleri ya da meşakkatleri, eğlenceleri, işleri güçleri, çalışmaları size unutturmasın.

Binâenaleyh benim zikrimden yüz çeviren demek benim gönderdiğim hatırlatmaları, uyarıları dinlemeyen, ona sırt çeviren mânâsına gelebilir. İkisi de aynı kapıya çıkıyor ama bu ikisi de mümkün, kelime anlamından benim hatırlatmamdan yüz çeviren mânâsına da gelebilir. Kur'an'ımdan yüz çeviren mânâsına da gelebilir. Çünkü Kur'ân-ı Kerîm zaten insanlara bir takım gerçekleri hatırlatan bir kitap.

Onun için adı olmuş. Peygamber Efendimiz'in bir adı da zikirdir. Çünkü o da hatırlatıyor. O da insanlara Allah'ı hatırlatıyor. Allah'ın yolunu hatırlatıyor. Farzlarını hatırlatıyor. Âhireti hatırlatıyor.

Ey insanlar, ahireti unutmayın. Allah'a güzel kulluk edin demekle geçmiş bütün faaliyetleri, ömrü. Şimdi öyle veya böyle veya öteki türlü hepsinde sonuç aynı noktaya geliyor. Biz insanlara bir hatırlatma var. Bir takım unutulmuş gerçeklerin anlatılması var. Bazı insanlar bunları kabul ediyor. Biz müm'inleriz. Sizler, bizler, 1,5 milyar insan. Biz mü'minleriz. Biz Allah'ın bu hatırlatmalarına inanmışız.

Bazıları da bunları kabul etmiyor. Reddediyor. Ya eskiye bağlılıktan. Yani bir çeşit gecicilik. "Benim bir dinim var" diyor, "inancım var" diyor. Ya da aklı yatmadığından ya da menfaatleri bozulacağı için. Ya da iyi düşünemediği için bazıları kabul etmiyor.

Öyle veya böyle "kim benim bu zikrimden, bu hatırlatmamdan, bu Kur'an'ımdan, bu Peygamberimden, bu dinimden yüz çevirirse bu dünyada" diyor Allahu Teâlâ hazretleri.

Yani uyarılara aldırılmazsa, müşrik ve kâfir olarak kalırsa...

Feinnelehu maişeten danka. Onun için dar bir yaşam olacak demektir.

Bu dar yaşam, *maişe*, *aiş*, yaşamak demek. *İşinuş* yaşayıp içmek demek. Hani yiyip içip yan gelip yatmak mânasına da duyduğunuz bir kelime.

Maişet bir de maaş da öyle. Maaş ve maişet yaşam için gerekli para da deniliyor. Bu kelimeler, bildiğiniz kelimeler.

Maişeten danken. Dar, sıkıntılı bir yaşam. Allah'ın zikrinden yüz çevirene dar sıkıntılı bir yaşam olacak. Nerede?

Hem bu dünyada Allah kafirliğinin, müşrikliğinin cezası olarak ruhî bakımdan, imanî bakımdan onu sıkıntılı, sorunlu, gerilimli bunalmı, tatsız tutsuz bir insan yapacak. Ekseriyetle müşriklere bakarsanız, münkirlere bakarsanız veya inançsızlara, Tanrı tanımazlara. Allah bilmezlere, bakarsanız çok gerilimli berbat bir ömürleri vardır. Mutlu değildir. Hatta böyle mütefekkirlerden, filozoflardan, düşünürlerden bazı kimseler var. Bazısı

inançlı. Bazısı inançsız. Bakıyoruz, inançsızların bir kısmı intihar ediyor. Kendi hayatına kıyıyor. Neden?

Sıkıntılı hayat da ondan. Çünkü Allah daraltıyor hayatını. Mü'minin gönlünü genişletiyor, içini huzurla dolduruyor. Rahatlattırıyor. Mutlu değil misiniz?

Elhamdülillah! Çok şükür. Ne kadar sıkıntı çekse bir müslüman mutlu oluyor. “Yâ Rabbi! çok şükür.” “Elhamdülillah” “Bu günüme hamdolsun.” “Allah’ın verdiği bu lokmaya, bu sıhate, bu havaya, bu suya hamd ü senâlar olsun.” diyor. Mü'min mutlu, kâfir mutsuz. İnançsız, sıkıntıda. Allah tabii çeşitli korkular da veriyor.

d. İnanmayanların Ömrünün Sonlarındaki Korkuları ve Darlıkları

Mesela bir profesör vardı. Bizim profesörün hocasıymış. İsimleri söylemeyeyim, meşhur bir kimse. Kitaplar yazmış bir herif. Böyle ukala ukala kitaplar yazmış bir herif. Bizim hoca anlatıyor. Akşamüstü, “Hocam Allah’a ısmarladık, Allah rahatlık versin, siz yatacaksınız, istirahata çekileceksiniz, gidelim.” dediğimiz zaman yalvarırdı, “Gitmeyin çocuklar.”

diye diyor. “Korkardı.” diyor. Koca profesör, çocuklara yalvarırmış talebelere ki; “gitmeyin!”

Yalnızlıktan korkuyor. Neden?

İnançsız. İnanıcı yok, münkir. Bu kitapları yazdı, şimdi ihtiyarladı. Ama yazdığı zaman da tam inanmıyordu. Tam tatmin olmamıştı. Şimdi de kafasına dank etti. Yalnız kalınca karanlıktan korkuyor. Ölümden korkuyor. Ölmekten korkuyor. Tabii ölümün korkusu daha ölüme kavuşmadan evvel gelmeye başlıyor yaşlılara. Beli ağrıyor. Eli titriyor. Seziyor ki yavaş yavaş çöküyor. Anlıyor. Ölecek, ne olacak?

Çok korkuyor ölümden. Mü'min ölümden korkmuyor. Ölüme “Allah Allah” diye diye gidiyor. Ölmeye gidiyor. *Elhamdülillah* diye gidiyor. Çok şükür Allah bana şehitlik nasip olacak diye. Ötekisi de ölümden korkuyor. Neden?

İşte bunlar inançsızlığın insanı mutsuz etmesi, dünyada. Burada da işte söylüyor. “Kim bizim zikrimizden, hatırlatmamızdan, Kur’anımızdan, Peygamberimizden, dinimizden, emirlerimizden yüz çevirirse” diyor Allahu Teâlâ hazretleri.

Niye “biz” diyor?

Azamet sigası derler buna. Allahu Teâlâ hazretleri “ben” azîmüşşân demek bu.

“Kim benim zikrimden yüz çevirirse onun yaşamı dar sıkıntılı bir yaşam olur.” Tadı tuzu olmaz. Adamın köŝkü vardır. Kotrası vardır. Kanatlı, kuyruklu çok yeni arabası vardır. Fabrikası, parası, pulu vardır ama mutlu değildir.

Ben Koç’u hatırlıyorum. Henry Ford için de duydum. Koç birinin ekmeğın içine soğan, 100 gr. Ekmek, üç beş köfte, böyle yarım ekmeği ısıırıp ısıırıp, o Türkiye’nin yaylı lastikli, güzel özlü ekmeklerini böyle kenarda iŝtahlı iŝtahlı yediğini görünce. Őunların sıhhatine sahip olmak için tüm servetimi vermeye razıyım dediğini okudum, kitaplardan. Henry Ford da öyle demiş.

Yani çeşitli sıkıntılar oluyor. Ailesinden sıkıntılar oluyor. Sorunları oluyor. Bazılarını mirasına konmak için mirasçıları öldürüyorlar. Hasılı Allah belasını veriyor. Yani dinine uymayanın dünyada belasını veriyor. Âhirette?

Âhirette de aynı şekilde tabii cehennem azabı, cehennem hayatı diyelim. Eğer yaşam

denilirse, o da bir çeşit yaşam tabii ama azaplı bir yaşam. Orası tabii çok sıkıntılı.

Velahşuruhu yevmel kıyameti âmâ. Biz bizim zikrimizden yüz çevirmiş olan kâfir, müşrik herifleri kıyamet gününde âmâ olarak haşredeceğiz. Âmâ ne demek?

Âmâ iki gözü görmeyen demek Arapça'da. İki gözü birden görmeyene âmâ derler. İki gözü birden görmüyor.

Yani *bağsu bağdel mevt hakkun.* Öldükten sonra dirilmek hakkıdır.

İnsanlar öldükten sonra dirilecekler. Âhi-ret hayatı başlayacak. Mahşer yerinde toplanacaklar. Mahkeme-i kübrâ kurulacak. Hesaplar görülecek. Mükâfatlar verilecek. Cennetlikler cennete gidecek. Cezalar verilecek. Cehennemlikler, cehenneme atılacak, yanacaklar. Öldükten sonra dirilmek hakkı. Öldükten sonra dirilmek hakkı ama dirilince herifler âmâ olarak haşrolacaklar. Kör, görmüyor.

Alışmış dünyada gözleri görerek hareket etmeye, film seyretmeye, televizyon seyretmeye, manzara seyretmeye, dansöz seyretmeye. Gözleri vardı dünyadayken. Şarkıcıyla ağız ağıza verip şarkı söylemeye. Sazcıyla oyun

oynamaya, coşup ortaya atlayıp dans etmeye filan. Yani alışkın. Âhirette gözleri görmüyor. Bu sefer şaşırarak, o görmezlik içinde âmâlık içinde diyecek ki:

Rabbi limahaşyerteni âmâ. Lekat küntü basira. Ben dünyadayken gözleri gören bir insandım. Niye şimdi beni *bağsu bağdel mevttten* sonra, öldükten sonra diriltince beni niye şimdi âmâ olarak dirilttin? Şimdi gözlerim görmüyor. Dünyada görüyordu. Niye beni böyle dirilttin Yâ Rabbi? diyecek.

O zaman Allahu Teâlâ hazretleri buyuracak ki ona:

Kezalıke etetke ayatuna fenesiteha. Evet böyleydi. Çünkü sana âyetlerimiz geliyordu dünyadayken. Âyetler kendisine peygamber olduğundan gelmiyor. Bildiriliyor, tebliğ ediliyor. Peygamber Efendimiz tebliğ ediyor. Veya Kur'ân-ı Kerîm'in âyetleri huzurunda okunuyor.

Fenesiteha. Sen onları unuttun. Yani dinlemedin. İyice anladın Allah böyle buyuruyor diye. Ama kararın olumsuz oldu. Yüz çevirdin. Gerçekleri görmedin.

Ve kezalike yevmen tünsa. İşte bugün de aynı şekilde sen o zaman unuttun. Şimdi sen unutuluyorsun.

e. Karşılık İşin Cinsine Göredir

Arapça'da bir söz vardır *el cezau min cinsil amel*. Yani karşılık işin cinsine göredir. Rüzgar eken fırtına biçer. Men dakika dukka. Çalma kapısını çalarlar kapını. Veyahut anasına babasına âsilik eden, üzen, çocuğundan âsilik görür, üzüntü çeker mesela. Ettiğini bulur yani. Kişi ettiğini bulur, diyoruz ya. Bu bir kural. Allahu Teâlâ hazretleri de âhirette insanları amellerine göre karşılıklarını verirken işlediği amelin cinsine göre cezasını veriyor. Bu adam ne yapmıştı?

Âyetleri unutmuştu. *Nesiye* unutmak, hatırlamamak demek. *Zekere*'nin zıttı. Yani *zekere*, hatırlamak demek. *Zekere* vaaz, nasihat etmek demekse; *nesiye* de vaazı, nasihati, duymama, anlamama, uygulamama demek.

Sen onu unuttun ya. Hatırlamadın ya. Nasihati tutmadın ya. Şimdi de senin isteğin tutulmuyor. Sen de unutuluyorsun. Senin dünyada yaptığının cinsinden mukabele böyle.

Dünyada gerçekleri görmedin ya. Bu nasıl bir körlük?

Mânevî körlük. Kalp körlüğü. İlâhî gerçekleri adam görmüyor. Gözü var, gözlüğü var. Fakat mü'min olmuyor. Demek ki ilâhi gerçekleri görmüyor. O zaman âhirette o adam âmâ olarak haşrolacak. Neden?

Yaptığı işin karşılığına göre cezalandırıldığı için. Dünyada kör müydün, mânevî bakımından?

İslâm'ın nurunu görmedin mi?

Kur'ân-ı Kerîm'in âyetlerini anlamadın mı?

Anlamadın. Tamam. Sen de bugün körsün. Sen de bugün görmeyeceksin.

Fezalike nezrimen esrefe. İşte biz doğru yoldan sapan, günah işleyenleri, böylece cezalandırırız.

Esrefe yüsriifi. İsrâf Türkçe'dekinden başka bir mâna, günah işlemek demek. Hatalı iş yapmak, yanlış iş yapmak demek.

İsrâf; Türkçe'de harcanması gerekmeyen şeyi fazla fazla harcamak mânasına geliyor. "Müsrif bir adam." diyoruz. İsrâf yapıyor. Ye-

mekler dökülüyor. Mallar çarçur oluyor. Çürüyor. İsrâf diyoruz biz. Arapça'da israf o mânası da var ama asıl israf yanlış iş yapmak demek. Günah iş yapmak. Doğru olmayan iş yapmak demek. Dünyadayken günah işleyen, doğru olmayan iş yapan, yanlış yaşam yaşayanı biz böyle cezalandıracağız.

Velem yüğlim bi ayati rabbihi. Mevlâsının âyetlerine inanmayan insanı işte böyle cezalandıracağız.

Vele azabün ahireti. Daha şiddetli, daha sürekli. Şimdi âhiret azabı yani âhirette o kafirlerin çekecekleri azap *eşeddü*, daha şiddetlidir.

Ve efka. Daimîdir. Bu adamların yaptıkları kâfirlikler dünyada var bir. Tamam. Yapsınlar bakalım. Kâfirler, kâfirliklerini yapsınlar. Âhirette onların cezası çok daha şiddetli olacak. Kat kat olacak. Fital fital burunlarından gelecek. Ve daimî olacak.

Dünyada bunlar bu kâfirlikleri muvakkat işlediler. Seksen yıl yaşadılar. Seksen yıl kâfirlik yaptı. Öldü gitti. Ama âhiret azabı öyle seksen yıl olmayacak. Âhiretin azabı daimî olacak. Hem çok daha şiddetli olacak. Kâfirin bir

azı dişi Uhud Dağı kadar büyüyecek. Büyüyecek ve azabı çok görecek. Devleşecek yani. Her şeyi büyüyecek, devleşecek. Muazzamlaşacak. Ve azabı öyle görecek. Ve ölmeyi çok temenni edecekler. Ölsek de kurtulsak diye, o azabı çekerken.

Fakat âhiretin azabı öyle bir azap ki; *la yukta aleyhim feyemut*. İşleri bitmeyecek ki ölüp de kurtulsunlar. Azabı daimî çekecekler. Devamlı, *ebka*, daimî *bâki* kelimesiyle ilgili. O azabı çekip duracaklar.

Aziz ve muhterem kardeşlerim kâfirlik, müşriklik, münkirlik, Allah'ın emirlerini tutmamak günahkârlık, akıllı bir iş değil. Körlük bu. Son derece tehlikeli bir iş. Bunu yapanlar yapıyorlar ama dünya hayatı kısa. Yapsınlar, bu dünyada bu kadar yaparlar. Yaparlarsa, âhirette pişman olacaklar. Çok pişman olacaklar. Akıllıca bir iş yapmıyorlar.

f. Allah İçin Fedakarlık Yapmak

Biz sıkıntı çekiyoruz. Yani mü'minler. Veya bizden önceki selef-i sâlihînimiz. Sıkıntı çekmişler, savaşmışlar, gazi olmuşlar, şehit olmuşlar. Kim kârlı? Kim haklı? Kim kurnaz? Kim kazançlı?

Onlar. Çünkü âhiretin ebedî saadetini elde ettiler. Bunlar?

Dünyayı tercih ettiler. Dünya nimetlerini tercih ettiler. Dine sırt çevirdiler ama bunlar kâr etmedi. Onlar dünyaya sırt çevirdiler, âhireti tercih ettiler. Dünya nimetlerini ittiler. “Biz Allah’ın rızasını istiyoruz.” dediler. Mallarını ve canlarını feda ettiler. Ama onlar kârlı.

Kâfirlerin aşamadığı baraj bu işte. Fedakârlık yapmasını istiyor Allah. Fedakârlık yapsa, âhireti tercih etse kurtulacak. Fedakârlık yapamayınca ahireti tercih edemeyince dünyanın keyfini, zevkini bırakamayınca Allah’ın emirleri acı gelse de, tatsız gelse de, zor gelse de onları yapacak. Yapmayınca rahatına bakıp küfrün, imansızlığın, inkarın, dinsizliğin, serbestliğini daha tatlı görse bile sonunda kurtulamayacağı büyük belalara uğrayacak. Çok fena bir duruma gelecek ve bu dünyada işlediği her şeyi büyük bir kıyasla olmak üzere büyültülmüş olarak aynen kendisine uygulandığını görecek. Bu dünyada o gerçekleri görmedi mi?

Görmedi. Âhirette de o kör olacak. Bu dünyada Allah'ı unuttu mu Allah da âhirette onu rahmetinden mahrum bırakacak, unutmak gibi yani. Unutmaz, Allah her şeyi biliyor ama unutmadığı için zaten mahrum bırakıyor.

Onun için aziz ve muhterem kardeşlerim. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* ashâbına daima söylüyordu. Eza cefa çektikçe; “ya Resûlallah müşriklere beddua et, bunları Allah kahretsin. Biz rahat edelim, bunlar işkence yapıyorlar” filan.

“Sabredin.” diyordu Peygamber Efendimiz. “Sabredin. Sizden önceki ümmetler çok daha fazla sıkıntılara mâruz oldular, sabrettiler. Çok sıkıntılara uğradılar, tahammül ettiler. Siz de tahammül edin” diyordu.

Aziz ve muhterem kardeşlerim, Allah'ın dinini uygulamakta mütehammil olalım. Devamlı olalım. Sebatlı olalım. Sabırlı olalım. Sıkıntımız olabilir. Yani dindarlığımızı yürütüyoruz diye, uyguluyoruz diye, yaşıyoruz diye, yapıyoruz diye, bazıları yan bakabilir. Bazıları sevmeyebilir. Bazı sıkıntılar olabilir. Yerinden yurdundan hicret etmek zorunda kalabilir bir insan. Ama bunların hepsi kaderin cilvesidir.

Akıllıca olan iş, Allah'ın iyi kulu olmaktır. Aptalca olan iş de Allah'ın zikrine sırt çevirmektir.

Allah bizi zikrine sımsıkı sarılanlardan, Kur'an'ına yapışanlardan, Resûlünün izinden gidenlerden, uyarılarını anlayıp, dinleyip, uygulayanlardan eylesin. Şu Kur'ân-ı Kerîm'i güzelce öğrenelim. Ezberleyelim. Dinimizi öğrenelim. Uygulayalım. Hatta başkalarına öğretilim.

g. İslam'ı Yaymaya Çalışmalıyız

Bugün konuştuk arkadaşlarımızla, hep hoca isteniyor her yerden. Her yere hoca lazım. Fedakâr bir insan lazım. Allah rızası için fedakârlık yapacak, gidecek, o şehirde oturacak. Orada bir cami kuracak. Orada İslâm'ı yaymaya çalışacak.

Bir protestan papazı tarafından yazılmış Avustralya'da İslâm'la ilgili bir kitap okudum ben geçen gün. Bir miktar okudum, İngilizce bir kitap. Müslümanların Avustralya'daki durumunu anlatıyor. Böyle emekleme durumunu, çırpınışlarını, cami kurmaya çalıştıklarını, dernek kurmaya çalıştıklarını anlatıyor. Daha fazla bir şey yapamadıklarını tespit etmiş.

Yani bir şey yapamıyorlar. Halbuki onlar, kendi dinlerinden olmayan başka ülkelere gidiyorlar.

Başka dinlerden olan insanları, kendi dinlerine çekme çalışması yapıyorlar. Hem de devlet destekli. Yani onlar devamlı sayıyı arttırmaya çalışıyorlar. Taraftarlarını çoğaltmaya çalışıyorlar. Biz mevcudu korumaya çalışıyoruz. Çok çalışmamız lazım.

Onlar dünyayı hıristiyan yapmaya çalışıyorlar. Çin'e gidiyorlar. Çin'e gittiği zaman kiliseye gidiyor. Neden?

Danışmanları diyorlar ki "Sayın başkan kiliseye bir git. Gitmen lazım. Gerekıyor. Siyaset icabı böyle olması lazım." Söylüyorlar bunu.

Charles de Gaulle Türkiye'ye geldiği zaman, hemen bir Fransız kilisesine gitti, derhal. Devlet adamı. Bizimkiler gitmiyor. Gittikleri yerdeki camilere gidip de; "benim bir camiye gitmem lazım" demiyorlar yani. Ama onlar diyorlar. Devlet siyaseti olarak dinlerini yaymaya gayret ediyorlar.

Eskiden bizim ecdadımızın yaptığı gibi veya eski İslâm devletlerinin yaptığı gibi çalışıyorlar. Eski İslâm devletleri İslâm'ı Hindistan'a kadar, Çin'e kadar, Endonezya'ya kadar, Afrika'ya kadar yaymış. Şimdi oralarda başkaları ve onların gitmediği adalarda başkaları başka çalışmalar yapmaya çalışıyor. Demek ki biz bir kere kendimizi toparlayacağız. Bir kere kendimiz düze çıkacağız. Bir kere kendimiz sahil-i selamete ulaşacağız. Ondan sonra da başkalarının sahil-i selamete ulaşması için çalışmalar yapacağız. Ve müesseeler kuracağız.

Mesela Gatton var. 20-30 aile varmış orada, bir imam besleyecek durumları yok cemaatin.

Bizim bir teşkilatımız olacak. Bizim bir teşkilatımız bir arkadaşı imam tayin edecek. Maaşını biz vereceğiz. O arkadaş gidecek, orada vazife yapacak. Ve Gatton'da İslâm'ı genişletmeye çalışacak.

Dünyanın başka yerlerine gidecek. Yakın adalara gidecek. Ben şimdi yarın haritayı alacağım yanıma. Öyle geleceğim karşınıza. Belki şuraya yapıştıracığım haritayı. İnşallah sağ

olursam, Allah ömür verirse, belki başka yerlere gideceğiz. Özel olarak gideceğiz. Gönereceğiz. Oralarda bir cami kuracağız. Bir dernek kuracağız. Ve bir çalışma yapacağız.

Allahu Teâlâ hazretleri bizi İslâm'a çok faydalı işler yapanlardan eylesin. Âhirette büyük mükâfatlara erenlerden eylesin. Cennetiyle cemaliyle müşerref eylesin.

Bi-hürmeti esrârı sûreti'l-Fâtihate maa'ssalavâtı şerîfe.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
17 Recep 1419 / 06.11.1998

[Bütün TEFSİR DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

